[2021] 8 எஸ்.சி.ஆர். 571

ரஹ்மத் கான் @ ரம்மு பிஸ்மில்லா

எதிர்

காவல்துறை துணை ஆணையர்

(குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 912/2021)

ஆகஸ்ட் 25,2021

[மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.இந்திரா பானர்ஜி

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. வி. ராமசுப்பிரமணியன்]

மகாராஷ்டிரா காவல்துறைச் சட்டம், 1951 – பிரிவு 56 (1) (a) (b) – வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு – முஸ்லிம் குழந்தைகளுக்கு தரமான கல்வியை வழங்குவதன் மூலம் முஸ்லீம் சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்காக மாநில அரசு ஒரு திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது – 2014–2015 ஆம் நிதியாண்டில் அமராவதி மாவட்டத்தில் உள்ள 33 மதரஸாக்களுக்கு அரசு மானியங்களை வழங்குவதாக அறிவித்தது – அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள மதரஸாக்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்ட பொதுப் பணத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தியது உட்பட மதரஸாக்களை நடத்துவதில் முறைகேடுகள் நடந்திருப்பதை மேல்முறையீட்டாளர் அறிந்தார் – அதன்படி, பல்வேறு புகார்கள் அளிக்கப்பட்டன – அரசு அதிகாரிகளுடன் இணைந்து மதரஸாக்கள் அரசு மானியங்களை தவறாக கையாண்டது குறித்து விசாரிக்குமாறு மேல்முறையீட்டாளர் மாவட்ட ஆட்சியரிடமும் காவல்துறையினரிடமும் கேட்டுக்கொண்டார்

– பதிலடியாக, பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 384, 452, 294, 506(B), 34 ஆகியவற்றின் கீழ் புகார்களைப் பதிவு செய்தனர் – மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு பொது நலன் வழக்கையும் தாக்கல் செய்தார் – அதன்பிறகு, 1951–ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 56(1)(a)(b)–ன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு அறிவிப்பை பெற்றார் மற்றும் அவருக்கு எதிராகப் காவல்துறையினரால் வெளியேற்றுகை நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டன – 07.05.2018 தேதியிட்ட வெளியேற்றுகை உத்தரவின் மூலம், மேல்முறையீட்டாளர் அந்த மாவட்டத்தை விட்டு வெளியேறும் அல்லது வெளியேற்றப்படும் தேதியிலிருந்து ஓராண்டு காலத்திற்கு அந்த மாவட்டத்திற்குள் நுழையவோ அல்லது திரும்பவோ கூடாது என உத்தரவிடப்பட்டது – தீர்முடிவு: – சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை பராமரிப்பதற்கு ஒரு வெளியேற்றுகை உத்தரவு சில நேரங்களில் அவசியமாக இருக்கலாம் – இருப்பினும், இருப்பினும், ஒரு பகுதியில் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கவும் மற்றும்/அல்லது பொது அமைதி மற்றும் நிம்மதிக்குக் குந்தகம் ஏற்படுவதைத் தடுக்கவும், விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே வெளியேற்றுகை போன்ற கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் – இந்தத் தற்போதைய வழக்கில், எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுகை உத்தரவானது, அரசு அதிகாரிகள், சில மதரஸாக்கள் மற்றும் அந்த மதரஸாக்களுடன் தொடர்புடைய நபர்களுக்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளர் அளித்த புகார்களின் விளைவாகவே பிறப்பிக்கப்பட்டது என்பது மிகத்

தெளிவாகத் தெரிகிறது, இந்தப் புகார்களுக்குப் பின்னரே அந்த நபர்கள் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக முதல் தகவல் அறிக்கைகளை பதிவு செய்துள்ளனர் – இந்த முதல் தகவல் அறிக்கைகள் தெளிவாகப் பழிவாங்கும் நோக்கம் கொண்டவை, எதிர்த்தாக்குதலானவை மற்றும் மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்கவும் அவரது குரலை ஒடுக்கவும் குறிவைக்கப்பட்டவை ஆகும் – தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு அரசு அதிகாரிகள் அளித்த பதில்களை ஆய்வு செய்யும்போது, அவரது புகார்கள் ஆதாரமற்றவை அல்ல என்பதும், அவை அடிப்படைத் தகுதியற்றவை அல்ல என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது – எனவே, எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவை நிலைநிறுத்த முடியாது மற்றும் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

நீதிமன்றம் மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, தீர்ப்பளித்ததாவது:–

1. 1951–ஆம் ஆண்டு மகாராஷ்டிரா காவல்துறை சட்டத்தின் 56 முதல் 59 வரையிலான பிரிவுகள், சட்டமின்மையைத் தடுப்பதற்கும், சாதாரண நீதிமன்ற விசாரணைகளின் மூலம் நிறுவப்பட்ட தண்டனை முறைகளால் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தப்பட முடியாத சமூகத்திலுள்ள ஒரு வகை சட்டவிரோதக் கும்பல்களைக் கையாளுவதற்குமே உருவாக்கப்பட்டவையாகும். [பத்தி 33] [587–F]

2. சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்க சில நேரங்களில் ஒரு வெளியேற்ற உத்தரவு அவசியமாக இருக்கலாம். இருப்பினும், வெளியேற்றம் போன்ற ஒரு கடுமையான நடவடிக்கையானது, ஒரு பகுதியில் சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்க அல்லது பொது அமைதிக்குக் குந்தகம் ஏற்படுவதைத் தடுக்க மிகவும் விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே எடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த வழக்கைப் பொறுத்தவரை, அரசு அதிகாரிகள், சில மதரஸாக்கள் மற்றும் அந்த மதரஸாக்களுடன் தொடர்புடைய நபர்களுக்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளர் அளித்த புகார்களின் விளைவாகவே இந்த எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது, மேலும் அந்த மதரஸாக்கள் தொடர்புடைய நபர்கள் தான் பின்னர் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக முதல் தகவல் அறிக்கைகளை பதிவு செய்துள்ளனர். இந்த முதல் தகவல் அறிக்கைகள் தெளிவாகப் பழிவாங்கும் நோக்கம் கொண்டவை மற்றும் மேல்முறையீட்டாளருக்குப் பாடம் புகட்டவும் அவரது குரலை ஒடுக்கவும் போடப்பட்டவை ஆகும். [பத்தி 34][587-G-H; 588-A]

3. இந்த வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், நாக்புரிகேட் காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட குற்ற வழக்கு குற்ற எண்கள் 344/2017, 352/2017 மற்றும் அமராவதி மாநகரம் கோத்வாலி காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட குற்ற வழக்கு குற்ற எண் 501/2017 ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்ட வெளியேற்ற அறிவிப்புகள் மற்றும் எதிர்ப்புக்குள்ளான

வெளியேற்ற உத்தரவு ஆகியவை முற்றிலும் தன்னிச்சையானவை, தீய எண்ணம் கொண்டவை, சட்டப்படி செல்லாதவை மற்றும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டியவை ஆகும். [பத்தி 35] [588–B]

4. 14.09.2017 தேதியிட்ட புகாரைத் தொடர்ந்து, கல்வித்துறை இயக்குனர் (முன்னாள் துணை இயக்குனர்), மாவட்ட திட்டமிடல் அதிகாரி ரவீந்திர காலே, விரிவாக்க அதிகாரி சந்தீப் போட்கே ஆகியோருக்கு எதிராகத் துணை மாவட்ட ஆட்சியர் விசாரணை நடத்தியது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அந்த விசாரணை அறிக்கை, அதிகாரிகளின் விளக்கங்களுடன் மேல்நடவடிக்கைக்காக மும்பை மந்த்ராலயாவில் உள்ள சிறுபான்மையினர் நலத் துறையின் அறை அதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. மதரஸாக்களுக்கு நிதி வழங்கியதில் உள்ள முறைகேடுகள் தொடர்பாக அந்த அதிகாரிகளுக்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளர் புகார் அளித்த சரியாக ஒரு மாதத்திற்குள், அதாவது 13 அக்டோபர் 2017 அன்று, கல்வித்துறை இயக்குனர் (முன்னாள் துணை இயக்குனர்), மாவட்ட திட்டமிடல் அதிகாரி மேல்முறையீட்டாளர் மீது இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 384–ன் கீழ் குற்ற எண் 501/2017–ல் முதல் தகவல் அறிக்கையை பதிவு செய்தார். [பத்தி 37] [589–ஏ–சி]

5. மிரட்டிப் பணம் பறித்ததாகக் கூறப்படும் கண்டிக்கத்தக்கக் குற்றச்சாட்டுகள், முதல் பார்வையில், புகாருக்கு அதிக தீவிரத்தன்மை கொண்டதாக குறிப்பிடுவதற்காகப் புனையப்பட்டதாகவே தோன்றுகிறது. சில அதிகாரிகள் மற்றும் சில மதரஸாக்கள் அல்லது

கல்வி நிறுவனங்களின் சட்டவிரோதச் செயல்களை கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிடுவேன் என்று மிரட்டி, மேல்முறையீட்டாளர் பணம் பறித்து வந்ததாக திரு. பாட்டீல் வாதிட்டார். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளில் உண்மை இருப்பதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும் அது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருந்தாலும், வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிப்பது தேவையற்ற ஒன்றாகும். மேல்முறையீட்டாளர் விடுத்ததாகக் கூறப்படும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்த புகார்தாரர்கள் பயப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை ஏனெனில், அவர்கள் எந்த ஒரு சட்டவிரோதச் செயலிலும் ஈடுபடவில்லை என்றால், அவர்கள் எதற்கும் அஞ்சத் தேவையில்லை. அதுமட்டுமின்றி, புகார் அளிக்கப் போவதாக மிரட்டுவது என்பது 1951–ஆம் ஆண்டு மகாராஷ்டிரா காவல்துறை சட்டத்தின் பிரிவு 56–ன் கீழ் வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்க முடியாது எனவும் குறிப்பாக, தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு அரசு அதிகாரிகள் அளித்த பதில்கள், அவரது புகார்கள் ஆதாரமற்றவை அல்ல என்பதையும், அடிப்படைத் தகுதியற்றவை அல்ல என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. உறுதியற்ற காரணங்களுக்காக ஒரு நபரின் நாட்டின் எந்தப் பகுதியிலும் வசிக்கும் அல்லது சுதந்திரமாக நடமாடும் அடிப்படை உரிமையை மறுக்க முடியாது. [பத்தி 40] [590 C–E]

6. இந்த வழக்கின் சிறப்பான உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு பரிசீலிக்கும்போது

மேல்முறையீட்டாளர் அளித்த புகார்களின் அடிப்படையில், அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் மீது முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்த புகார்தாரர்கள் கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியோருக்கு எதிராகச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளால் விசாரணை தொடங்கப்பட்ட நிலையிலும், அதனைத் தொடர்ந்து பிறப்பிக்கப்பட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுகைக்காக உத்தரவை ஒருபோதும் நிலைநிறுத்த முடியாது. [பத்தி 41] [590–F]

பண்டாரிநாத் ஸ்ரீதர் ரங்னேகர் எதிர் காவல்துறை, துணை ஆணையர், மகாராஷ்டிரா மாநிலம் **(1973) 1 எஸ். சி. சி 372: [1973] 3 எஸ். சி. ஆர் 63**; மஹாராஷ்டிரா மாநிலம் மற்றும் பலர் சேலம் ஹசன் கான் **(1989) 2 எஸ். சி. சி 316: [1989] 1 எஸ். சி. ஆர் 970**– சார்வுறப்பட்டுள்ளது.

காசி சாதுதீன் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் **(2003) 7 எஸ். சி. சி 330: [2003] 2 சப்ளி எஸ். சி. ஆர் 966**–குறிப்பிடப்பட்டது

பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்

[1973] 3 எஸ். சி. ஆர் 63	**சார்வுறப்பட்டுள்ளது**	**பத்தி 28**
[2003] 2 சப்ளி. எஸ். சி. ஆர் 966	**குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது**	**பத்தி 29**
[1989] 1 எஸ். சி. ஆர் 970	**சார்வுறப்பட்டுள்ளது**	**பத்தி 31**

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 884/2021

அகமதாபாத்தில் உள்ள குஜராத் உயர்நீதிமன்றத்தின் 31.03.2021 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து, குற்றவியல் பல்வகை மனு எண். 19358 /2020.

மேல்முறையீட்டாளருக்காக அன்ஷின் எச். தேசாய், மூத்த வழக்குரைஞர், டி.என். ரே, நந்திஷ் எச். தாக்கர், தில்லிப் குமார் நாயக், திஷா ரே, சுமிதா ரே, ஆகிய வழக்குரைஞர்கள் முன்னிலையானார்கள்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக மனோஜ் ஸ்வரூப், மூத்த வழக்குரைஞர், சக்தி காந்தா பட்டநாயக், துருவ் கே. தவே, கல்பேஷ் என். சோனி, கனு அகர்வால், ஆகிய வழக்குரைஞர்கள் முன்னிலையானார்கள்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பானது மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. **இந்திரா பானர்ஜி,** அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. மேல்முறையீட்டாளர் அமராவதி மாநகரம் மற்றும்/அல்லது அமராவதி கிராமப்புற மாவட்டத்தை விட்டு வெளியேறும் அல்லது வெளியேற்றப்படும் தேதியிலிருந்து ஓராண்டு காலத்திற்கு அவர் மீண்டும் அந்த மாநகரம் அல்லது மாவட்டத்திற்குள் நுழையவோ அல்லது திரும்பவோ கூடாது என உத்தரவிடபட்ட, 1951–ஆம்

ஆண்டு மகாராஷ்டிரா காவல்துறை சட்டத்தின் பிரிவு 56(1)(a)(b)–ன் கீழ், அமராவதி மாநகர மண்டலம்–1–ன் காவல்துறை துணை ஆணையர் 07.05.2018 அன்று பிறப்பித்த வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவை எதிர்த்து மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த குற்றவியல் நீதிப்பேராணை மனு எண் 490/2018–ஐத் தள்ளுபடி செய்து உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவை மும்பை உயர் நீதிமன்றத்தின் நாக்பூர் கிளை 2021 ஜனவரி 29 அன்று பிறப்பித்த இறுதித் தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவுக்கு எதிராக மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

3. சௌகரியத்திற்காக, எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவின் 1 மற்றும் 2–வது பத்திகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

> *பம்பாய் காவல்துறைச் சட்டத்தின் (1951–ன் மும்பை 22) பிரிவு 10(2)–ன் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவின்படி, மகாராஷ்டிரா அரசாங்கம் 24 ஜூன், 1994 தேதியிட்ட மகாராஷ்டிரா அரசாணை எண். மஹாராஷ்டிரா அவசர சட்ட எண். 9/94–ன் மூலம், அமராவதி துணை காவல்துறை ஆணையர் (மண்டலம்), அந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 56–ன் கீழ் அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரம், பணி மற்றும் கடமைகளைச் செயல்படுத்துவார் என்று உத்தரவிட்டுள்ளது.*

சமன் சாவ்னி, பல்கலைக்கழகச் சாலை, அமராவதியைச் சேர்ந்த 48 வயதுடைய ரஹ்மத்கான் @ ராம்மு பிஸ்மில்லாகான் என்பவருக்கு எதிராகப் பின்வரும் தன்மையிலான ஆதாரங்கள் என் முன்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. 2017 முதல் அவரது செயல் மற்றும் நடமாட்டத்தினால், நாக்புரிகேட் மற்றும் கோத்வாலி காவல் நிலைய எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களுக்கும், அவர்களது சொத்துக்களுக்கும் அச்ச உணர்வு ஏற்பட்டுள்ளதுடன், அவர்களின் மனதில் பாதுகாப்பற்ற சூழலும் உருவாகியுள்ளது. எதிர்காலத்திலும், இத்தகைய பாதுகாப்பற்ற சூழல் உருவாவதற்கான அனைத்து சாத்தியக்கூறுகளும் உள்ளன.

(அ) மேற்கூறிய பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களை அவதூறாகப் பேசியும், கொலை மிரட்டல் விடுத்தும், அவர்களிடம் பணம் பறித்தும் தனது கூட்டாளிகளுடன் சேர்ந்து அந்த நபர் இத்தகைய கடுமையான குற்றங்களில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

மேற்கூறிய நபருக்கு எதிராக பதிவு செய்யப்பட்ட குற்றம்.

வரிசை எண்	காவல் நிலையம்	குற்றம் எண்.	பிரிவுகள்	தேதி	தீர்வு

1	நாக்பூர் கேட்	344/2017	384, 452, 294, 506(B), 34 ஐபிசி	12/10/2017	காவல்துறை விசாரணையின் கீழ்
2	நாக்பூர் கேட்	352/2017	384,448,294, 504, 506(B), 34 ஐபிசி	23/10/2017	காவல்துறை விசாரணையின் கீழ்
3	கோட்வால்	501/2017	384 ஐபிசி	13/10/2017	காவல்துறை விசாரணையின் கீழ்

தடை நடவடிக்கை

வரிசை எண்	காவல் நிலையம்	Iste. எண். & பிரிவு	பதிவு செய்யும் தேதி
1	நாக்பூர் கேட்	கு.ந.ச பிரிவு 110 (e) (g) இன் கீழ் 53/17.	04/12/2017

இந்த வகையில் அவர் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 17–வது அத்தியாயத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்படுவதற்கு உள்ளாகிறார்.

(ஆ) மேற்கூறிய நபர் தனது கூட்டாளிகளுடன் சேர்ந்து, குறிப்பிட்ட பகுதியில் வசிக்கும் மக்களை அவதூறாகப் பேசியும்,

கொலை மிரட்டல் விடுத்தும், அவர்களிடம் பணம் பறித்தும் இத்தகைய கடுமையான குற்றங்களில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

2. பத்தி எண் 1–ன் துணைப் பத்திகள் A மற்றும் B–யில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தன்மையிலான செயல்களை அவர் செய்துள்ளார், அதேபோன்று காரணம் கோரும் அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தன்மையிலான பல செயல்களையும் அவர் செய்துள்ளார்.

4. 11 அக்டோபர், 2013 வாக்கில், மகாராஷ்டிரா அரசாங்கம் "டாக்டர் ஜாகிர் உசேன் மதரஸா நவீனமயமாக்கல் திட்டம்" (இனி 'இத்திட்டம்' என்று குறிப்பிடப்படும்) என்ற திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. இத்திட்டம் முஸ்லிம் குழந்தைகளுக்குத் தரமான கல்வியை வழங்குவதன் மூலம் அந்தச் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது.

5. இத்திட்டத்தின்படி, மூன்று ஆண்டுகளை நிறைவு செய்துள்ள அறக்கட்டளை ஆணையர் அல்லது வக்ஃப் வாரிய அலுவலகத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட மதரஸாக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள், ஆசிரியர்களின் ஊதியம், மாணவர்களின் உதவித்தொகை போன்றவற்றுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

6. 20 மார்ச் 2015 தேதியிட்ட அரசாணையைத் தொடர்ந்து, மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு 2014–2015 நிதியாண்டிற்காக அமராவதி

மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 33 மதரஸாக்களுக்கு மொத்தம் ரூ.1,35,70,000/– மானியமாக வழங்குவதாக அறிவித்தது.

7. மேல்முறையீட்டாளர் தான் ஒரு மத சார்புள்ள எண்ணம் கொண்ட பத்திரிகையாளர் மற்றும் சமூக ஆர்வலர் என்றும், ஊழல் மற்றும் பொது நிதி துஷ்பிரயோகத்திற்கு எதிராகப் போராடி வருவதாகவும் கூறுகிறார். மேல்முறையீட்டாளர் 2009 வரை "கலாம் கி டாக்கட்" என்ற செய்தித்தாளை நடத்தி வந்தார்.

8. மேல்முறையீட்டாளரின் கூற்றுப்படி, அவரது மகள் மகாராஷ்டிராவின் அமராவதி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு மதரஸாவில் படித்து வந்தார். அந்த நேரத்தில், அமராவதி மாவட்டத்தில் உள்ள மதரஸாக்களுக்கு மகாராஷ்டிரா மாநில அரசால் விநியோகிக்கப்பட்ட பொதுப் பணம் கையாடல் செய்யப்பட்டது உள்ளிட்ட மதரஸாக்களின் நிர்வாகத்தில் நடக்கும் முறைகேடுகள் குறித்து மேல்முறையீட்டாளருக்குத் தெரிய வந்தது.

9. 2014–2015 மற்றும் 2015–2016 நிதியாண்டுகளில் இத்திட்டத்தின் கீழ் மானியங்கள் விநியோகம் செய்ததில் சட்டவிரோத செயல்கள் நடந்ததாக மகாராஷ்டிரா அரசாங்கத்திற்குப் புகார்கள் வந்ததாக மேல்முறையீட்டாளர் குற்றம் சாட்டியுள்ளார். மேல்முறையீட்டாளரும் அத்தகைய புகார்களை அளித்திருந்தார்.

10. மேற்கூறிய புகார்களின் அடிப்படையில், 2014–2015 மற்றும் 2015–2016 நிதியாண்டுகளில் மதரஸாக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மானியங்கள் குறித்து விசாரணை நடத்துமாறு அனைத்து மாவட்ட ஆட்சியர்களுக்கும் உத்தரவிடப்பட்டது.

11. 9 ஆகஸ்ட் 2017 வாக்கில், மேல்முறையீட்டாளர் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005–ன் கீழ் விண்ணப்பித்து, அமராவதி மாவட்ட திட்டக் குழுவிடம் இருந்து விசாரணையின் முடிவு மற்றும் 2014–2015, 2015–2016 நிதியாண்டுகளில் அமராவதி மாவட்டத்தில் மானியங்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்ட விவரங்களைக் கோரினார்.

12. 18 செப்டம்பர், 2017 தேதியிட்ட ஒரு கடிதத்தின் மூலம், விசாரணை நடத்துவதற்காக 24 மே, 2017 அன்று அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டதாகவும், ஆனால் மாவட்ட திட்டக் குழுவின் அலுவலகத்திற்கு விசாரணை அறிக்கை எதுவும் வரவில்லை என்றும் மேல்முறையீட்டாளருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. 2014–2015 மற்றும் 2015–2016 ஆண்டுகளில் மானியம் பெற்றவர்களின் பட்டியல் மற்றும் அந்தந்த நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தொகை குறித்த விவரங்கள் மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்பட்டன.

13. அப்போதைய அமராவதி கல்வித் துறை துணை இயக்குநர் சி.ஆர். ரத்தோட் உள்ளிட்ட சில அரசு அதிகாரிகள், 11 அக்டோபர், 2013 தேதியிட்ட அரசு தீர்மானத்திற்கு முரணாக இத்திட்டத்தின் கீழ்

மானியங்களை விநியோகித்துள்ளதை தான் அறிந்து கொண்டதாக மேல்முறையீட்டாளர் குறிப்பிட்டார்.

14. 14 செப்டம்பர், 2017 வாக்கில், மேல்முறையீட்டாளர் அமராவதி மாவட்ட ஆட்சியரிடம் ஒரு புகாரை அளித்து அதில், சட்டவிரோதமாக மானியங்களை விநியோகித்ததாகக் கூறப்படும் சி.ஆர். ரத்தோட் உள்ளிட்ட சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரினார். மேலும், ஜோஹா கல்வி மற்றும் தொண்டு நல அறக்கட்டளை மற்றும் மதரஸி பாபா கல்வி நலச் சங்கம் உள்ளிட்ட சில கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் மதரஸாக்களுக்கு விதிகளுக்கு முரணாக அரசு மானியங்கள் விநியோகிக்கப்படுவதை நிறுத்துமாறும் ஆட்சியரைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

15. 13 அக்டோபர், 2017 வாக்கிவ், அரசு அதிகாரிகளுடன் சேர்ந்து மதரஸாக்கள் அரசு மானியங்களைக் கையாடல் செய்தது குறித்து விசாரணை நடத்துமாறு ஆட்சியரிடமும் காவல்துறையினரிடமும் மேல்முறையீட்டாளர் கோரிக்கை விடுத்தார். இதற்குப் பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாக, பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராகப் புகார்களை அளித்தனர், மேலும் அந்தப் புகார்களின் விவரங்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவின் 1–வது பத்தியில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேல்முறையீட்டாளர் பிணை கோரி விண்ணப்பித்ததன்பேரில், குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்படும்

வரை சம்பந்தப்பட்ட காவல் நிலையத்தில் முன்னிலையாக வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் அமர்வு நீதிமன்றம் அவருக்குப் பிணை வழங்கியது.

16. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குற்றவியல் வழக்குகளை ரத்து செய்யக் கோரி, குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482-ன் கீழ் உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீட்டாளர் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. அந்த மனுக்கள் தற்போது நிலுவையில் உள்ளன.

17. 30.01.2018 வாக்கில், மேல்முறையீட்டாளர் நாக்பூர் அமர்வு நீதிமன்றத்தில் ஒரு பொதுநல வழக்கை தாக்கல் செய்து, பின்வரும் உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்குமாறு கோரினார்:

> *"(i) அறக்கட்டளை ஆணையர் அல்லது வக்ஃப் வாரியத்தில் பதிவு செய்யப்படாத மதரஸாக்களை இத்திட்டத்தின் கீழ் தேர்ந்தெடுத்தது தொடர்பாக, மாநில சிறுபான்மையினர் நலத் துறை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனவும் மேலும், 11 முதல் 29 வரை உள்ள எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட மதரஸாக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் மானியங்களை நிறுத்த வேண்டும் என 'செயலுறுத்து' நீதிப்பேராணை உத்தரவு அல்லது வழிகாட்டுதல்கள் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும் எனவும், இது தொடர்பாக 2017-*

ஆம் ஆண்டிலேயே விசாரணை நடத்தப்பட்டு இணைப்பு F–ல் உள்ளபடி, அதன் அறிக்கையை அமராவதி குடியிருப்பு ஆட்சியர், 2–வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளரிடம் ஏற்கனவே சமர்ப்பித்துள்ளார் எனவே, சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து மதரஸாக்கள் மீதும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்த விவரங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்குமாறு 1 மற்றும் 2–வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு உத்தரவிட வேண்டும்.

(ii) இத்திட்டத்தின் கீழ் மதரஸாக்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பொறுப்பான 2 முதல் 10 வரையிலான எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஒரு நீதிப்பேராணை அல்லது உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

(iii) மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் இயங்கி வரும் மற்றும் இத்திட்டத்தின் கீழ் மானியங்களைப் பெறும் அனைத்து மதரஸாக்கள் குறித்தும், ஓய்வுபெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரைக் கொண்டு சுதந்திரமான, பாரபட்சமற்ற விசாரணையை நடத்தி, அதன் அறிக்கையை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இந்த நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க உத்தரவிடும் வகையில் 'செயலுத்து' நீதிப்பேராணை உத்தரவு மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை பிறப்பிக்க வேண்டும்.

(iv) பல்வேறு மதரஸாக்களுக்கு இத்திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட நிதி குறித்த ஆவணங்களைச் சமர்ப்பிக்குமாறு 2 முதல் 6 வரையிலான எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு உத்தரவிடும் வகையில் 'செயலுத்து' நீதிப்பேராணை உத்தரவு மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை பிறப்பிக்க வேண்டும்.

(v) 36 மதரஸாக்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்குப் பொறுப்பான 2 முதல் 10 வரையிலான எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் மீது துறை ரீதியான மற்றும் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குமாறு 1–வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு நீதிப்பேராணை உத்தரவு மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை பிறப்பிக்க வேண்டும்.

(vi) இந்த வழக்கின் உண்மைத் தன்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றம் பொருத்தமானது என்று கருதும் பிற நீதிப்பேராணை உத்தரவு மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை பிறப்பிக்க வேண்டும்.

(vii) இந்த மனுவிற்கான செலவுத் தொகையை மனுதாரருக்கு வழங்க உத்தரவிட வேண்டும்.

18. அதன்பிறகு, மகாராஷ்டிரா காவல்துறைச் சட்டம், 1951 இன் பிரிவு 56 (1) (ஏ) (பி) இன் கீழ் அவருக்கு எதிராக வெளியேற்றுவதற்கான நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்டதாக அமராவதி, காட்ஜ் நகர் பிரிவின் உதவி காவல்துறை ஆணையர் அலுவலகத்தில் இருந்து மேல்முறையீட்டாளருக்கு 2018 ஏப்ரல் 3 தேதியிட்ட காரணம் கோரும் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளரின் கூற்றுப்படி, அவர் ஏப்ரல் 12,2018 அன்று காரணம் கோரும் அறிவிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

19. 2018 ஏப்ரல் 16 தேதியிட்ட கடிதத்தின் மூலம், மேல்முறையீட்டாளர் 2018 ஏப்ரல் 3 தேதியிட்ட காரணத்தைக் கோரும் அறிவிப்புக்கு பதிலளித்தார்.

> "1. காரணம் கோரும் அறிவிப்பில் எனக்கு எதிராக நிலுவையில் உள்ள மூன்று குற்றவியல் வழக்குகள் நாக்புரிகேட் காவல் நிலையத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட குற்ற எண்கள் 344/17, 352/17 மற்றும் கோத்வாலி காவல் நிலையத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட குற்ற எண் 501/17) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இந்த அறிவிப்பில் அந்த குற்றங்கள் நடந்த தேதிகள் வேண்டுமென்றே காட்டப்படவில்லை என்று தோன்றுகிறது.

2. எனக்கு எதிராகப் பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் வழக்கான குற்ற எண் 344/17, ஷமீம் அசார் கான் ஜாபர் அலி கான் என்பவர் 12/10/2017 அன்று அளித்த புகாரின் அடிப்படையில் அமைந்தது, அதில், நான் 20/09/2017 அன்று காலை 9.30 முதல் 10 மணி அளவில் அவரை மிரட்டி ₹50,000/– பணம் கேட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் இ.த.ச பிரிவுகள் 294, 34, 384, 452, 506(B) ஆகியவற்றின் கீழ் முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது. இந்த முதல் தகவல் அறிக்கையை எதிர்த்து நான் நாக்பூர் உயர் நீதிமன்ற அமர்வில் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 482–ன் கீழ், குற்றவியல் மனு (ஏபிஎல்) எண். 921/2017 தாக்கல் செய்துள்ளேன். அதில் அறிவிப்பு அனுப்ப உத்தரவிடப்பட்டு, வழக்கு இன்றும் நிலுவையில் உள்ளது. 11/10/2013 தேதியிட்ட அரசாணையின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட்ட அரசு திட்டத்தில், கல்வித்துறை அலுவலகப் பொறுப்பாளர் உட்பட பல்வேறு பள்ளிகள் செய்த பணக் கையாடல் குறித்து நான் புகார் அளித்ததால், தீய எண்ணம் காரணமாக இந்த முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

3. எனக்கு எதிரான இரண்டாவது வழக்கான குற்ற எண் 352/17, இர்பான் அகமது முகமது ஷேக் என்பவர் 23/10/2017 அன்று அளித்த புகாரின் அடிப்படையில்

அமைந்தது, அதில், நானும் வேறு மூவரும் அவரை மிரட்டி ரூ.5,00,000/– பணம் கேட்டதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் இ.த.ச பிரிவுகள் 448, 384, 294, 504, 506(பி) மற்றும் 34 ஆகியவற்றின் கீழ் முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது. இதையும் எதிர்த்து நான் நாக்பூர் உயர் நீதிமன்ற அமர்வில் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 482–ன் கீழ், குற்றவியல் மனு (ஏபிஎல்) எண். 922/2017 தாக்கல் செய்துள்ளேன். அதில் அறிவிப்பு அனுப்ப உத்தரவிடப்பட்டு, வழக்கு இன்றும் நிலுவையில் உள்ளது. 11/10/2013 தேதியிட்ட அரசாணையின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட்ட அரசு திட்டத்தில், கல்வித்துறை அலுவலகப் பொறுப்பாளர் உட்பட பல்வேறு பள்ளிகள் செய்த பணக் கையாடல் குறித்து நான் புகார் அளித்ததால், தீய எண்ணம் காரணமாக இந்த முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. எனக்கு எதிரான மூன்றாவது வழக்கான குற்ற எண். 501/17, சந்தன்சிங் ராம்சிங் ரத்தோட் என்பவர் 13/10/2017 அன்று அளித்த புகாரின் அடிப்படையில், ஆட்சியரிடம் அவர் மீது புகார் அளிக்காமல் இருக்க நான் ரூ.25,000/– பணம் கேட்டதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் இ.த.ச பிரிவு 384–ன் கீழ் முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது. இந்த முதல் தகவல்

அறிக்கையை எதிர்த்து நான் நாக்பூர் உயர் நீதிமன்றக் அமர்வில் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 482–ன் கீழ், குற்றவியல் மனு (ஏபிஎல்) எண். 924/2017 தாக்கல் செய்துள்ளேன். அதிலும் அறிவிப்பு அனுப்ப உத்தரவிடப்பட்டு, வழக்கு நிலுவையில் உள்ளது. 11/10/2013 தேதியிட்ட அரசாணையின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட்ட அரசு திட்டத்தில், கல்வித்துறை அலுவலகப் பொறுப்பாளர் உட்பட பல்வேறு பள்ளிகள் செய்த பணக் கையாடல் குறித்து நான் புகார் அளித்ததால், தீய எண்ணம் காரணமாக இந்த முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

5. இந்த எதிர்ப்புக்குள்ளான நடவடிக்கையானது, முறைகேடுகள் குறித்து நான் அதிகாரிகளிடம் புகார் அளிப்பதைத் தடுப்பதற்காக என் மீது செலுத்தப்படும் ஒரு அழுத்தத் தந்திரமே தவிர வேறொன்றுமில்லை, மேற்கூறிய மூன்று முதல் தகவல் அறிக்கைகளையும் ரத்து செய்யக் கோரி நான் உயர் நீதிமன்றத்தை அணுகிய பிறகே, இந்த நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இது தீய எண்ணம் மற்றும் உள்நோக்கம் கொண்டது.

6. இந்த மூன்று முதல் தகவல் அறிக்கைகளும் எனக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளின் வெளிப்பாடே தவிர, பம்பாய் காவல்துறைச் சட்டத்தின் பிரிவு

56(1)(a)(b)–ன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் எந்தக் குற்றச்சாட்டுகளும் இல்லை. எனவே, இந்த மூன்று முதல் தகவல் அறிக்கைகளையும் ஒரு காரணமாகக் கொண்டு என்னை முழு அமராவதி மாவட்டத்திலிருந்தும் வெளியேற்றம் செய்ய முடியாது.

20. 25 ஏப்ரல், 2018 அன்று, மகாராஷ்டிரா காவல்துறைச் சட்டம் 1951–ன் பிரிவு 59–ன் கீழ், அமராவதி மாநகரம் மண்டலம் 1–ன் துணை காவல்துறை ஆணையர் அலுவலகத்திலிருந்து 20 ஏப்ரல், 2018 தேதியிட்ட மற்றொரு அறிவிப்பை மேல்முறையீட்டாளர் பெற்றார். அதன்பிறகு மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக வெளியேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டு, அது எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவில் முடிவடைந்தது.

21. எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு, மூன்று முதல் தகவல் அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் தொடரப்பட்ட 344/17, 352/17 மற்றும் 501/17 ஆகிய மூன்று குற்ற வழக்குகளைக் குறிப்பிடுகிறது; (i) முதலாவது முதல் தகவல் அறிக்கை தேதி 12.10.2017, அமராவதி ஆசாத் காலனியில் உள்ள மதரஸி பாபா கல்வி நலச் சங்கத்தால் நடத்தப்படும் பிரியதர்ஷினி உருது ஆரம்ப மற்றும் ஆரம்ப நிலைக்கு முந்தைய பள்ளியின் தலைமையாசிரியர் ஷமீம் அசார் கான் ஜாபர் அலி கான் என்பவரால் நாக்புரிகேட் காவல்

நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது, (ii) இரண்டாவது முதல் தகவல் அறிக்கை தேதி 23.10.2017, அமராவதி லால் காடி ரிங் ரோடு ஜாமியா நகரில் உள்ள ஜோஹா கல்வி மற்றும் தொண்டு அறக்கட்டளையினால் நடத்தப்படும் அல்–ஹரம் சர்வதேச ஆங்கிலப் பள்ளியின் தலைமையாசிரியர் இர்பான் அகமது முகமது ஷேக் என்பவரால் நாக்புரிகேட் காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது, மற்றும் (iii) மூன்றாவது முதல் தகவல் அறிக்கை தேதி 13 அக்டோபர், 2017, அப்போதைய அமராவதி கல்வித் துறை துணை இயக்குநர் சி.ஆர். ரத்தோட் என்பவரால் அமராவதி மாநகரம் கோத்வாலி காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது.

22. ஜோஹா கல்வி மற்றும் தொண்டு நல அறக்கட்டளையினால் நடத்தப்படும் அல்–ஹரம் சர்வதேச ஆங்கிலப் பள்ளி மற்றும் மதரஸி பாபா கல்வி நலச் சங்கத்தால் நடத்தப்படும் பிரியதர்ஷினி உருது ஆரம்ப மற்றும் உயர்நிலை பள்ளி உள்ளிட்ட பல்வேறு மதரஸாக்களுக்கு நிதி விநியோகம் செய்ததில் நடந்த சட்டவிரோதச் செயல்கள் தொடர்பாக, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2005–ன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர் விண்ணப்பங்களைத் தாக்கல் செய்து வந்தார். அத்தகைய விண்ணப்பங்களைத் தொடர்ந்து, கல்வித்துறை அலுவலக பொறுப்பாளர் முறையே 23.08.2017 மற்றும் 25.09.2017 தேதியிட்ட கடிதங்கள் வாயிலாக சம்பந்தப்பட்ட தலைமையாசிரியர்களிடம் தகவல் கோரியிருந்தது.

23. பொது நிதியைச் சட்டவிரோதமாகக் கையாடல் செய்வதை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும், சட்டவிரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் மேல்முறையீட்டாளர் எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்குப் பழிவாங்கும் விதமாகவே, குற்ற வழக்கு எண்கள் 352/2017 மற்றும் 344/2017 ஆகியவை தொடங்கப்பட்டன என்பது மேல்முறையீட்டாளரின் வாதமாகும். அமராவதி கல்வித் துறை துணை இயக்குநர் சி.ஆர். ரத்தோட் என்பவரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்ற வழக்கு எண் 501/2017–ம் பழிவாங்கும் நோக்கம் கொண்டது என்பதே மேல்முறையீட்டாளரின் கருத்தாகும்.

24. மேல்முறையீட்டாளர் புகார்களை அளிக்கத் தொடங்கியதற்கும், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2005–ன் கீழ் கேள்விகளை எழுப்பத் தொடங்கியதற்கும் தொடர்ச்சியாக இந்த மூன்று முதல் தகவல் அறிக்கைகளும் பதிவு செய்யப்பட்டன என்பது சர்ச்சைக்கு இடமில்லாத உண்மையாகும். மேல்முறையீட்டாளர் 16.08.2018 தேதியிட்ட விண்ணப்பத்தின் வாயிலாகக் கேட்ட கேள்விக்கு, மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் 07.09.2018 அன்று அளித்த பதிலைக் இங்கே குறிப்பிடலாம். வசதிக்காக அந்தப் பதில் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

11 அக்டோபர் 2013 தேதியிட்ட அரசாணையின் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின்படி, 14.09.2017

அன்று ரஹமத் கான் பிஸ்மில்லா கான் அளித்த புகாரின் மீது மாவட்ட ஆட்சியர் பிறப்பித்த உத்தரவின் அடிப்படையில், 2016–17 ஆம் ஆண்டில் அரசு மானியம் பெற்ற மொத்தம் 36 மதரஸாக்களில் 15.11.2017 மற்றும் 26.11.2017 ஆகிய தேதிகளில் விசாரணை நடத்தப்பட்டது. இந்த விசாரணைக்குப் பிறகு, குடியிருப்பு துணை மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் மாவட்ட ஆட்சியரின் கையொப்பத்துடன் கூடிய அலுவலகக் குறிப்பில், 36 மதரஸாக்களின் முன்மொழிவில் அறக்கட்டளை ஆணையர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டதற்கான சான்றிதழ் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், வக்ஃப் வாரியம் அல்லது அறக்கட்டளை ஆணையர் அலுவலகத்தில் 'மதரஸா' என்ற பெயரில் பதிவுச் சான்றிதழ் எதுவும் இல்லை. 2016–17 ஆம் ஆண்டில் மொத்தம் 36 மதரஸாக்களின் இயக்குநர்களும் குற்றவாளிகள் என கண்டறியப்பட்டுள்ளனர், எனவே தேவையான நடவடிக்கைக்காக அரசாங்கத்திற்கு அடுத்தகட்ட முன்மொழிவு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்திடமிருந்து அறிவுறுத்தல்கள் கிடைத்தவுடன் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

25. குற்ற எண் 344/2017 (பிரியதர்ஷினி உருது ஆரம்ப மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளியின் ஷமீம் அசார் கான் அளித்த முதல் தகவல் அறிக்கையின் அடிப்படையில் தொடங்கப்பட்டது) விசாரணைக்குப் பிறகு, அமராவதி 11–வது நீதிமன்ற முதல்நிலை

நீதித்துறை நடுவர் முன்னிலையில் குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டது. குற்றச்சாட்டுகள் பதிவு செய்யப்பட்டு, குற்றவியல் வழக்கு எண் 421 எனப் பதிவு செய்யப்பட்டது. நீதித்துறை நடுவரின் 26 பிப்ரவரி, 2020 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவின்படி மேல்முறையீட்டாளர் இந்த வழக்கிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்.

26. மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராகப் வெளிப்படையாக சாட்சியம் அளித்தால் உடல் ரீதியான பாதிப்பு ஏற்படும் என்றும், தங்களது சொத்துக்களுக்கு இழப்பு ஏற்படும் என்றும் அஞ்சி சாட்சிகள் முன்வரத் தயாராக இல்லை என்று எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 20 ஏப்ரல், 2018 அன்று அனுப்பப்பட்ட அறிவிப்பு மூலம், மேல்முறையீட்டாளர் தனது பதிலைச் சமர்ப்பிக்க விசாரணைக்கு அழைக்கப்பட்டார். மேல்முறையீட்டாளர் தனது பதிலைச் சமர்ப்பித்தார், ஆனால் அது எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவின்படி "ஏற்புடையதாகத் தோன்றவில்லை".

27. பழிவாங்கும் அபாயத்திலிருந்து பாதுகாப்பதற்காக யாருடைய அடையாளம் வெளிப்படுத்தப்படமாட்டாது என்று கூறப்படுகிறதோ, அந்த அடையாளம் தெரியாத நபர்கள் அளித்த வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில், துணை ஆணையர் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள காண்முடிவுகளைப் பதிவு செய்து ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தார்:

சமன் சாவ்னி, பல்கலைக்கழக சாலை, அமராவதியில் வசிக்கக்கூடிய ரஹமத்கான் என்கிற ரம்மு பிஸ்மில்லாகான் வயது 48, என்பவர் தனது கூட்டாளிகளுடன் சேர்ந்து நாக்புரிகேட் மற்றும் கோத்வாலி எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களை அவதூறாகப் பேசியும், கொலை மிரட்டல் விடுத்தும், மாமூல் கேட்டும் சட்டவிரோத செயல்களிலும், கடுமையான குற்றங்களிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார் என்பதில் நான் உறுதியாக இருக்கிறேன். அவருக்குச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டு மனப்பான்மையின் ஆதரவு இருப்பதால், அவரும் அவருடைய கூட்டாளிகளும் சேர்ந்து மேற்கூறிய பகுதியில் வசிக்கும் குடியிருப்பாளர்களையும் அந்தப் பகுதியையும் மிரட்டி வருகின்றனர்.

இந்தக் குற்றங்கள் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் அத்தியாயம் XVII–ன் கீழ் தண்டனைக்குரியவை.

சாட்சிகளுடைய சொத்துக்களின் பாதுகாப்பிற்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று நான் கருதுவதால், அந்த நபருக்கு எதிராக நேரில் வந்து வெளிப்படையாக சாட்சியம் அளிக்கச் சாட்சிகள் தயாராக இல்லை. காவல்துறை ஆய்வாளர் பெரும் முயற்சி எடுத்து, இரண்டு சாட்சிகளிடம் நம்பிக்கை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் வாக்குமூலம் அளித்தால் அவர்களது பெயர் மற்றும்

அடையாளம் ரகசியமாக வைக்கப்படும் என்று உறுதி அளித்தார். சாட்சியம் அளிக்க அவர்கள் எந்த நீதிமன்றத்திற்கோ அல்லது பொது மன்றத்திற்கோ அழைக்கப்பட மாட்டார்கள். இத்தகைய உறுதியளிப்பின் பேரில், அவர்களது சாட்சியங்கள் மூடிய அறைக்குள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அந்த ரகசிய வாக்குமூலங்களைப் பரிசீலித்ததில், அதன் உண்மைத்தன்மை குறித்து உறுதியடைந்தேன். அனைத்து ஆவணங்களையும் பரிசீலித்ததில், அந்த நபருக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் தொடரப்பட்ட வழக்குகளால் எந்தப் பயனும் ஏற்படவில்லை..."

28. திரு. பாட்டீல் அரசுத் தரப்பு வழக்கறிஞர் மேற்கோள் காட்டிய, பந்தரிநாத் **ஸ்ரீதர் ரங்னேகர் எதிர் காவல்துறை துணை ஆணையர், மகாராஷ்டிரா மாநிலம்** [(1973) 1 SCC 372] என்ற வழக்கில், மகாராஷ்டிரா காவல்துறைச் சட்டத்தின் 56 முதல் 59 வரையிலான பிரிவுகளின் நோக்கம் மற்றும் வரம்பு குறித்து இந்த நீதிமன்றம் பரிசீலித்து வழங்கிய தீர்ப்பு பின்வருமாறு:

8. சட்டத்தின் பிரிவு 56, அதன் முக்கியமான சாராம்சத்தின்படி பின்வருவனவற்றை வழங்குகிறது; பெருநகர பாம்பே மாநகராட்சி ஆணையருக்கு: (a) ஒரு நபரின் நடமாட்டங்கள் அல்லது செயல்கள், பிற நபருக்கோ அல்லது சொத்துக்கோ அச்சத்தையோ, ஆபத்தையோ அல்லது

தீங்கையோ விளைவிப்பதாகவோ அல்லது விளைவிக்கக் கூடும் என்றோ தோன்றினால், அல்லது (b) அத்தகைய நபர் பலப்பிரயோகம் அல்லது வன்முறை சார்ந்த குற்றத்திலோ அல்லது 1860–ஆம் ஆண்டு இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் அத்தியாயம் XII, XVI அல்லது XVII–ன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திலோ ஈடுபட்டுள்ளார் அல்லது ஈடுபடப்போகிறார் என்று நம்புவதற்கு நியாயமான காரணங்கள் இருந்தால், மற்றும் அத்தகைய அதிகாரிக்கு, சாட்சிகள் தங்களது உடல் அல்லது சொத்து பாதுகாப்புக் குறித்த அச்சத்தினால் அந்த நபருக்கு எதிராகப் வெளிப்படையாக சாட்சியம் அளிக்க முன்வரவில்லை என்று கருதினால், அந்த அதிகாரி ஒரு எழுத்துப்பூர்வமான உத்தரவின் மூலம் அந்த நபரைத் தனது அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்ட பகுதியிலிருந்தோ அல்லது அதற்கு அருகிலுள்ள மாவட்டம் அல்லது மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளிலிருந்தோ, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வெளியேறுமாறும், அந்தப் பகுதிக்குள் மீண்டும் நுழைய வேண்டாம் என்றும் உத்தரவிடலாம். பிரிவு 58–ன் கீழ், பிரிவு 56–ன்படி பிறப்பிக்கப்படும் வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு, அது பிறப்பிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும். பிரிவு 59(1)–ன் தொடர்புடைய பகுதி கூறுவதாவது, ஒரு நபருக்கு எதிராகப் பிரிவு 56–ன் கீழ் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, அந்த அதிகாரி சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு "அவர் மீதான ஆதாரபூர்வமான குற்றச்சாட்டுகளின் பொதுவான தன்மை" குறித்து

எழுத்துப்பூர்வமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் மற்றும் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து விளக்கம் அளிக்க அவருக்கு நியாயமான வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். வெளியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய நபர், சாட்சிகளைத் தன் தரப்பிலிருந்து முன்னிறுத்த உரிமை உண்டு, ஆனால், சாட்சிகளை விசாரிப்பதற்கான விண்ணப்பம் என்பது வழக்கை இழுத்தடிக்கவோ அல்லது தொந்தரவு செய்யும் நோக்கிலோ செய்யப்பட்டுள்ளது என அதிகாரி கருதினால் அதை மறுக்கலாம். மேலும், பிரிவு 59 சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு எதிருரை தாக்கல் செய்யவும், வழக்கறிஞர் மூலமாகவோ அல்லது சட்ட முகவர் மூலமாகவோ முன்னிலையாகவும் உரிமை அளிக்கிறது.

9. இந்த விதிமுறைகள், ஒரு வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பிப்பதற்கான அவசியத்தை அல்லது நியாயத்தை ஏற்படுத்தும் காரணங்கள் அசாதாரணமான சூழ்நிலைகளிலிருந்து உருவாகின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஒரு வெளியேற்றவதற்கான உத்தரவு பிரிவு 56–ன் சட்டக்கூறு (ஏ) அல்லது (பி)–ன் கீழ் மட்டுமே பிறப்பிக்கப்பட முடியும்; மேலும், வெளியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய நபருக்கு எதிராகச் சாட்சியம் அளிக்க முன்வரும் சாட்சிகள், தங்களது உடல் அல்லது சொத்துப் பாதுகாப்புக் குறித்த அச்சத்தினால் வெளிப்படையாக சாட்சியம் அளிக்கத் தயாராக இல்லை என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி திருப்தியடைந்தால் மட்டுமே இது

சாத்தியமாகும். ஒரு வெளிப்படையான வழக்கின் விசாரணையில் தேவைப்படுவது போன்ற விவரங்களை முழுமையாகவும் விரிவாகவும் வெளிப்படுத்துவது, வெளியேற்ற நடவடிக்கையின் நோக்கத்தையே முறியடித்துவிடும். காரணம் கோரும் அறிவிப்பில், குறிப்பிட்ட சம்பவங்களின் தேதிகள் அல்லது அச்சம்பவங்களில் தொடர்புடைய நபர்களின் பெயர்கள் போன்ற உறுதியான தரவுகளை வழங்கினால், தங்கள் உயிருக்கு அல்லது உடைமைக்கு தீங்கு ஏற்படும் என்று அஞ்சி வெளிப்படையாக வாக்குமூலம் அளிக்கத் தயங்கும் சாட்சிகளின் அடையாளத்தை எளிதில் கண்டறிந்துவிட முடியும். சமூகத்தில் ஒரு வகையான சட்டவிரோதக் கும்பல்கள் உள்ளன, அவர்களை நிறுவப்பட்ட நீதித்துறை விசாரணை முறைகளின் மூலம் சட்டத்தின் முன் நிறுத்துவது இயலாத காரியம், ஏனெனில் அத்தகைய விசாரணைகளில் சட்டபூர்வமான சாட்சியங்கள் இன்றி தண்டனை வழங்க முடியாது. பழிவாங்கப்படுவோம் என்ற அச்சத்தினால் சாட்சிகள் வெளிப்படையான வாக்குமூலம் அளிக்க முன்வராதபோது, சட்டபூர்வமான சாட்சியங்களைப் பெறுவது சாத்தியமற்றதாகிறது. இதனால்தான், இச்சட்டத்தின் பிரிவு 59, வெளியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய நபருக்கு "அவர் மீதான ஆதாரபூர்வமான குற்றச்சாட்டுகளின் பொதுவான தன்மையை" மட்டும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற குறைந்தபட்ச கடப்பாட்டினை அதிகாரிகள் மீது சுமத்துகிறது. அந்தக் கடப்பாட்டினை, வெளியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய நபருக்கு

வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமையின் எல்லையையும் தீர்மானிக்கிறது. பிரிவு 56–ன் கீழ் வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, அவர் மீதான ஆதாரபூர்வமான குற்றச்சாட்டுகளையும், அக்குற்றச்சாட்டுகளின் பொதுவான தன்மையையும் தெரிந்துகொள்ள அவருக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், அந்த ஆதாரபூர்வமான குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பான குறிப்பிட்ட விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள அவருக்கு உரிமை இல்லை.

10. பிரிவு 56–ன் விதிகள் தனிநபர் சுதந்திரத்தில் கடுமையான தலையீட்டை ஏற்படுத்துகின்றன என்பது உண்மைதான், ஆனால் சமூகத்தின் நலன் கருதி இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. குர்பச்சன் சிங் எதிர் பாம்பே மாநிலம் [1952 SCR 737 : AIR 1952 SC 221 : 1952 SCJ 279]] என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம், தற்போதைய சட்டத்தின் பிரிவு 56–க்கு இணையான, 1902–ஆம் ஆண்டு பாம்பே காவல்துறை சட்டத்தின் பிரிவு 27(1)–ன் செல்லுபடித்தன்மையை உறுதி செய்தது. அந்தத் தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து, பாகுபாய் துல்லப்பாய் பண்டாரி எதிர் மாவட்ட ஆட்சியர், தானே என்ற வழக்கிலும் பிரிவு 56–ன் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடித்தன்மைக்கு எதிரான மறுப்புகள் முறியடிக்கப்பட்டன. பிரிவு 56 மற்றும் 59–ன் விதிமுறைகள் கண்டிப்பாகப் பின்பற்றப்படுவதையும், அந்தப் பிரிவுகள் வழங்கும்

மிகச்சிறிய பாதுகாப்பு அம்சங்கள் வெளியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய நபருக்குக் கிடைப்பதையும் உறுதி செய்ய கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று மட்டும் நாங்கள் சேர்த்துக் கொள்கிறோம்.

15. கடைசி கருத்தினை பொறுத்தவரை, ஒரு வெளியேற்ற உத்தரவை அதன் உண்மையான நோக்கத்தை அடையும் வகையில் எவ்வளவு சிறப்பாகச் செயல்படுத்த முடியும் என்பதைத் தீர்மானிப்பது முதன்மையாக வெளியேற்ற செய்யும் அதிகாரியின் பொறுப்பாகும். பிரிவு 58–ன் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுகள் என்ற சட்ட வரம்பிற்குள், அந்த உத்தரவு எவ்வளவு காலம் நடைமுறையில் இருக்க வேண்டும் என்பதும், பிரிவு 56–ன் வரம்பிற்குள் அது எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்பதும், அந்த அதிகாரி வெளியேற்ற நடவடிக்கைகளின் போது சேகரிக்கக்கூடிய தரவுகளின் தன்மையைப் பொறுத்தது. ஒவ்வொரு வழக்கும் தனித்தன்மை வாய்ந்தது, எனவே ஊர்நீக்க உத்தரவானது எப்போதும் சம்பந்தப்பட்ட நபரின் சட்டவிரோதச் செயல்கள் நடக்கும் பகுதிக்கு மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று பொதுவான விதியை உருவாக்க முடியாது. ஒரு நபர் தனது ஆதரவுத் தளங்களிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படுவதற்காக, ஒரு பெரிய பகுதியை உள்ளடக்கி வெளியேற்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவது சாத்தியமே.

16. ஒரு மிகையான உத்தரவு சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ரத்து செய்யப்படலாம், ஏனெனில் வழக்கின் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப நியாயமான கட்டுப்பாட்டை விட அதிகமான கட்டுப்பாட்டைத் தனிநபர் சுதந்திரத்தின் மீது விதிக்க அனுமதி இல்லை. பாலு சிவலிங் டோம்பே எதிர் டிவிஷனல் மேஜிஸ்திரேட், பண்டரிபூர் என்ற வழக்கில் அவசியத்தை விட மிக விரிவான பகுதியில் வெளியேற்றம் செய்யப்பட்ட காரணத்திற்காக அந்த உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டது என பம்பாய் உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பு இதற்கு ஒரு உதாரணமாகும். அந்த நபரின் நடவடிக்கைகள் பந்தர்பூர் நகருக்குள் மட்டுமே இருந்தன, ஆனால் வெளியேற்ற உத்தரவோ சோலாப்பூர், சதாரா மற்றும் பூனா போன்ற விரிவான மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. அந்த நபர் சட்டவிரோதச் செயல்களைச் செய்ததாகக் கூறப்படும் இடத்திலிருந்து இந்தப் பகுதிகள் மிகவும் தொலைவில் உள்ளன. எனவே, வெளியேற்ற நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் பிறப்பிக்கப்பட்ட அந்த உத்தரவு தன்னிச்சையானது மற்றும் மிகையானது ஆகும்.

29. திரு. பாட்டீல் அவர்களால் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட **காஜி சாதுதீன் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம்** [(2003) 7 SCC 330] என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் ஒரு வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பிக்கும்போது, அந்த உத்தரவைப் பிறப்பிப்பதற்கான அவசியம்

குறித்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி திருப்தியடைய வேண்டும் என கருத்துரைத்தது. அதிகாரி பதிவு செய்த அந்தத் திருப்தியானது புறநிலைத் தன்மையுடனும், கோப்பில் உள்ள ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலும் அமைந்திருந்தால், மாற்றுக்கருத்து கொள்ள இடமிருக்கிறது என்பதற்காக மட்டும் நீதிமன்றம் அந்த உத்தரவில் தலையிடாது. **இருப்பினும், அதிகாரியின் அந்தத் திருப்தியானது நிரூபிக்கத்தக்க வகையில் தவறானதாகவோ, எந்த ஆதாரமும் அற்றதாகவோ, தவறாக வழிநடத்தும் ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலோ இருந்தால் அல்லது கோப்பில் உள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டு எந்தவொரு விவேகமான மனிதரும் வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு அவசியம் என்று திருப்தியடைய முடியாது என்ற நிலை இருந்தாலோ, நீதிமன்றம் அதில் தலையிடலாம்.**

30. மேற்கூறிய **காஜி சாதுதீன் (மேற்படி)** வழக்கில், வெளியேற்றுவதற்கான அறிவிப்பில் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராகப் பதிவு செய்யப்பட்ட மூன்று குற்றவியல் நடவடிக்கைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. அந்த நபரின் நடமாட்டங்களும் செயல்பாடுகளும் அப்பகுதியில் அச்சத்தையும் பயங்கரவாதச் சூழலையும் ஏற்படுத்தியதாக அறிவிப்பில் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்தது. அறிவிப்பு தேதியிலிருந்து ஒரு மாதம் அல்லது பதினைந்து நாட்களுக்குள் நடந்த மூன்று சம்பவங்களின் விவரங்கள் இருந்தது எனவும் ஒரு குறிப்பிட்ட மத சமூகத்திற்குப் பாடம் புகட்ட ஒத்துழைப்பு கோரி அந்த நபர் மக்களை மிரட்டியதாகக் கூறப்பட்டிருந்தது. மேலும்,

அவர் வகுப்புவாத நல்லிணக்கம் மற்றும் தேசிய பாதுகாப்புக்கு எதிரான அமைப்புகளுடன் தொடர்பு வைத்திருந்ததாகவும், குறிப்பிட்ட மதத் தலைவர்களின் உருவ பொம்மைகளை எரிக்கும் நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்று அப்பகுதியில் வகுப்புவாத பதற்றத்தை ஏற்படுத்தியதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

31. **மகாராஷ்டிரா மாநிலம் மற்றும் பலர் எதிர் சலீம் ஹசன் கான்** [(1989) 2 SCC 316] என்ற இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு, போதைப்பொருள் கடத்தல் தொழிலில் அடிக்கடி ஈடுபட்டு வந்த ஒரு நபரைப் பற்றியது, அவர் கலவரம் மற்றும் குற்றவியல் அச்சுறுத்தல் தொடர்பான பல வழக்குகளில் தொடர்புடையவர், குறிப்பாகத் தனது சட்டவிரோதச் செயல்கள் குறித்து காவல்துறைக்குத் தகவல் கொடுக்கிறார்கள் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் அப்பகுதி மக்களை மிரட்டி வந்தார். இதனால் சாட்சிகள் அவருக்கு எதிராகப் வெளிப்படையாகச் சாட்சியம் அளிக்க முன்வரவில்லை. காரணம் கோரும் அறிவிப்பில் போதிய விவரங்கள் இல்லாததால், வெளியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய நபர் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ள நியாயமான வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை என்ற வாதத்தை இந்த நீதிமன்றம் நிராகரித்தது, மேலும் ஒரு வெளிப்படையான வழக்கின் விசாரணையில் தேவைப்படுவது போன்ற முழுமையான விவரங்களை வெளிப்படுத்துவது, வெளியேற்ற நடவடிக்கையின் நோக்கத்தையே முறியடித்துவிடும் என்று இந்த நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. இது குறித்து நீதிமன்றம் கவனித்தது யாதெனில்:

...சமூகத்தில் ஒரு வகையான சட்டவிரோதக் கும்பல்கள் உள்ளன, அவர்களை நிறுவப்பட்ட நீதித்துறை விசாரணை முறைகளின் மூலம் சட்டத்தின் முன் நிறுத்துவது இயலாத காரியம், ஏனெனில் அத்தகைய விசாரணைகளில் சட்டபூர்வமான சாட்சியங்கள் இன்றி தண்டனை வழங்க முடியாது. மேலும், பழிவாங்கப்படுவோம் என்ற அச்சத்தினால் சாட்சிகள் வெளிப்படையாக வாக்குமூலம் அளிக்க முன்வராதபோது, சட்டபூர்வமான சாட்சியங்களைப் பெறுவது சாத்தியமற்றதாகிறது. மேல்முறையீட்டைத் தள்ளுபடி செய்து மாநில அரசு பிறப்பிக்கும் உத்தரவில், அதற்கான காரணங்களைக் குறிப்பிட வேண்டிய கடமை அரசுக்கு உள்ளது என்ற வாதத்தைப் பரிசீலித்தபோது, அந்தப் கருத் பின்வரும் நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் நிராகரிக்கப்பட்டது: (SCC பக். 378, பத்தி 14)

"எந்தக் காரணத்திற்காக வெளியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய நபருக்கு அவர் மீதான ஆதாரபூர்வமான குற்றச்சாட்டுகளின் பொதுவான தன்மையை மட்டுமே தெரிவிக்க வேண்டிய உரிமை இருப்பதாலேயே, வெளியேற்றம் செய்யும் அதிகாரியோ அல்லது மேல்முறையீட்டில் மாநில அரசோ ஒரு தீர்ப்பைப் போன்ற காரணங்கள் அடங்கிய உத்தரவை எழுதக் கோர முடியாது."

கருத்துரைத்தபடி, அதிகாரிகள் இந்த வழக்கின் சாட்சியங்களைப் பற்றி விவாதிக்கத் தொடங்கினால், வெளியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய நபருக்கு எதிராகப் வெளிப்படையான வாக்குமூலம் அளிக்க விரும்பாத சாட்சிகளின் அடையாளத்தை எளிதில் கண்டறிந்துவிட முடியும். விவாதங்கள் அடங்கிய ஒரு விளக்கமான உத்தரவு, அநேகமாக சாட்சிகள் மீதான மற்றொரு சுற்று அச்சுறுத்தலைத் தூண்டக்கூடும்...

32. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், இந்த வழக்கில் மாநில அரசின் மேல்முறையீட்டை ஏற்றுக்கொண்டதோடு, வெளியேற்ற உத்தரவை ரத்து செய்த உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையும் இந்த நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்தது. இருப்பினும், அந்த வெளியேற்ற உத்தரவை இனிமேல் அந்த நபருக்கு எதிராகச் செயல்படுத்தக்கூடாது என்பதையும் இந்த நீதிமன்றம் தெளிவுபடுத்தியது.

33. அரசுத் தரப்பில் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட தீர்ப்புகளிலிருந்து இந்தச் சட்டத்தின் 56 முதல் 59 வரையிலான பிரிவுகள், சட்டமின்மையை தடுப்பதற்கும், முறையான நீதிமன்ற விசாரணைகளின் மூலம் தண்டிக்கப்பட முடியாத சமூகத்திலுள்ள சட்டவிரோதக் கும்பல்களைக் கையாளுவதற்குமே உருவாக்கப்பட்டவை என மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

34 சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்க சில நேரங்களில் ஒரு வெளியேற்ற உத்தரவு அவசியமாக இருக்கலாம். இருப்பினும், வெளியேற்றம் போன்ற ஒரு கடுமையான நடவடிக்கையானது, ஒரு பகுதியில் சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்க அல்லது பொது அமைதிக்குக் குந்தகம் ஏற்படுவதைத் தடுக்க மிகவும் விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே எடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த வழக்கைப் பொறுத்தவரை, அரசு அதிகாரிகள், சில மதரஸாக்கள் மற்றும் அந்த மதரஸாக்களுடன் தொடர்புடைய நபர்களுக்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளர் அளித்த புகார்களின் விளைவாகவே இந்த எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது, மேலும் அந்த மதரஸாக்கள் தொடர்புடைய நபர்கள் தான் பின்னர் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக முதல் தகவல் அறிக்கைகளை பதிவு செய்துள்ளனர். இந்த முதல் தகவல் அறிக்கைகள் தெளிவாகப் பழிவாங்கும் நோக்கம் கொண்டவை மற்றும் மேல்முறையீட்டாளருக்குப் பாடம் புகட்டவும் அவரது குரலை ஒடுக்கவும் போடப்பட்டவை ஆகும்.

35. இந்த வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், நாக்புரிகேட் காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட குற்ற வழக்கு குற்ற எண்கள் 344/2017, 352/2017 மற்றும் அமராவதி மாநகரம் கோத்வாலி காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட குற்ற வழக்கு குற்ற எண் 501/2017 ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்

வழங்கப்பட்ட வெளியேற்ற அறிவிப்புகள் மற்றும் எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்ற உத்தரவு ஆகியவை முற்றிலும் தன்னிச்சையானவை, தீய எண்ணம் கொண்டவை, சட்டப்படி செல்லாதவை மற்றும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டியவை ஆகும்.

36. மேல்முறையீட்டாளர் எழுப்பிய கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக, அமராவதி மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திலிருந்து வந்த 25.07.2018 தேதியிட்ட கடித எண் KS-8/ ALP0S/K.L./KV/2018-ஐக் குறிப்பிடுவது இங்கே பொருத்தமானதாக இருக்கும். வசதிக்காக அது கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

> மேற்கூறிய விஷயம் தொடர்பாக, தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2005-ன் கீழ் நீங்கள் சமர்ப்பித்த விண்ணப்பத்தின் இணைப்பு-A இந்த அலுவலகத்தால் பெறப்பட்டது. உங்கள் விண்ணப்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கருத்து எண் 1 மற்றும் 4 தொடர்பாக நீங்கள் தகவல் கேட்டுள்ளீர்கள். கருத்து எண் 1 மற்றும் 3 தொடர்பான தகவல்கள் இந்த அலுவலகத்தில் கிடைக்கின்றன; ஆனால் கருத்து எண் 4 தொடர்பான தகவல் இந்த அலுவலக ஆவணங்களில் இல்லை. எனவே, கிடைக்கக்கூடிய தகவல்கள் உங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன, அதே சமயம் கிடைக்காத தகவல்கள் வழங்கப்படவில்லை.

வரிசை எண்	விண்ணப்பதாரர் கோரிய தகவல்	விண்ணப்பதாரருக்கு வழங்கப்பட்ட தகவல்கள்
1	பதிவேடுகளின்படி கருத்து எண் 1, 2 மற்றும் 3–க்கான தகவல்கள் வழங்கப்படும்.	பதிவுகளின்படி வழங்கப்படும்.
2	கருத்து எண் 4: 14/09/2017 தேதியிட்ட போலி மதரஸாக்கள் குறித்த புகாரைக் குறிப்பிட்டும், அது தொடர்பாக விளக்கம் கேட்டு 13/10/2017, 26/09/2017 மற்றும் 03/10/2017 ஆகிய தேதிகளில் அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திற்குத் திரும்ப வந்துள்ள பின்னணியிலும்; அப்போதைய கல்வி அதிகாரி (மேல்நிலை) மற்றும் தற்போதைய	இந்த விவகாரத்தைப் பொறுத்தவரை, பெறப்பட்ட புகாரின் அடிப்படையில் துணை மாவட்ட ஆட்சியர் விசாரணை மேற்கொண்டு, அவ்விசாரணையின் முடிவில், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் விளக்கங்களுடன் கூடிய விசாரணை அறிக்கை, அடுத்தகட்டத் தேவையான நடவடிக்கைகளுக்காக மும்பை, மந்த்ராலயாவில் உள்ள சிறுபான்மையினர் நலத் துறை, அறை அதிகாரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது, அங்கிருந்து அடுத்த உத்தரவுகள் வரப்பெற்ற பின்னரே, இந்தப் புகாரின் மீது எந்தவொரு நடவடிக்கையும்

	கல்வி இயக்குனர் சந்தன்சிங் ராம்சிங் ரத்தோட், அப்போதைய மாவட்ட திட்டமிடல் அதிகாரி ரவீந்திர காலே, விரிவாக்க அதிகாரி சந்தீப் போட்கே ஆகியோரிடம் இது குறித்துக் கோரப்பட்ட பதில்கள் தொடர்பாக – அந்தப் பதில்களைச் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகம் ஏற்றுக்கொண்டு, அதன் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், அத்தகைய கடிதங்களின் சான்றொப்பமிடப்பட்ட உண்மையான நகல்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.	எடுக்க முடியும்.

37. 14.09.2017 தேதியிட்ட புகாரைத் தொடர்ந்து, கல்வி இயக்குனர் (முன்னாள் துணை இயக்குனர்) சி.ஆர். ரத்தோட், மாவட்ட திட்டமிடல் அதிகாரி ரவீந்திர காலே, விரிவாக்க அதிகாரி சந்தீப் போட்கே ஆகியோருக்கு எதிராகத் துணை மாவட்ட ஆட்சியர்

விசாரணை நடத்தியது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அந்த விசாரணை அறிக்கை, அதிகாரிகளின் விளக்கங்களுடன் மேல்நடவடிக்கைக்காக மும்பை மந்த்ராலயாவில் உள்ள சிறுபான்மையினர் நலத் துறையின் அறை அதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. மதரஸாக்களுக்கு நிதி வழங்கியதில் உள்ள முறைகேடுகள் தொடர்பாக அந்த அதிகாரிகளுக்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளர் புகார் அளித்த சரியாக ஒரு மாதத்திற்குள், அதாவது 13 அக்டோபர் 2017 அன்று, சி.ஆர். ரத்தோட் மேல்முறையீட்டாளர் மீது இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 384–ன் கீழ் குற்ற எண் 501/2017–ல் முதல் தகவல் அறிக்கையை பதிவு செய்தார்.

38. மேலே குறிப்பிட்டது போல, குற்ற எண் 344/2017–ல் மேல்முறையீட்டாளர் விடுவிக்கப்பட்டார். 23.10.2017 தேதியிட்ட முதல் தகவல் அறிக்கை எண் 352/2017–ன் புகார்தாரரான அல்–ஹராம் இன்டர்நேஷனல் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர், அமராவதி ஜில்லா பரிஷத் கல்வி அதிகாரி (தொடக்கக் கல்வி) அலுவலகத்திலிருந்து ஒரு கடிதத்தைப் பெற்றார், அதில் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2005–ன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர் கோரிய தகவல்களை வழங்குமாறு அவருக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருந்ததால் அந்தத் தகவலைப் பெற்ற உடனேயே, மேல்முறையீட்டாளர் மீது இந்த முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

39. அல்–ஹராம் இன்டர்நேஷனல் ஆங்கிலப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் இர்பான் அகமது முகமது ஷேக், நாக்புரிகேட் காவல் நிலையத்தில் அளித்த புகாரின் போக்கிலிருந்து, அந்தப் பள்ளி இயங்கும் முறை தொடர்பாகத் தகராறுகள் இருந்தது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. அதன்படி, அந்த முதல் தகவல் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளதாவது:–

> இந்தப்பள்ளி விதிகளின்படி தேவையான அனுமதிகளைப் பெற்றுத் தொடங்கப்பட்டது. இதன் யு–டிஸ் எண் 27071502112 ஆகும். 2017 ஆகஸ்ட் 8–ஆம் தேதி, விண்ணப்பதாரர் அல்லாதவர் ரஹமத் கான், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் சில தகவல்களைப் பெறுவதற்காக விண்ணப்பம் தாக்கல் செய்தார். 04/10/2017 அன்று, 1வது விண்ணப்பதாரர் அல்லாதவர் விண்ணப்பதாரரின் (தலைமை ஆசிரியர்) அலுவலகத்திற்கு வந்து தனக்குத் தேவையான தகவல்களைக் கேட்டார். அதற்கு விண்ணப்பதாரர், இது ஒரு தனியார் பள்ளி என்பதால் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் தகவல்களை வழங்க முடியாது என்று வாய்மொழியாகவும் எழுத்துப்பூர்வமாகவும் தெரிவித்தார்.
>
> xxx xxx xxx

விண்ணப்பதாரர் 1வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளரிடம், இந்தப் பள்ளியில் எந்த முறைகேடுகளும் நடக்கவில்லை, எனவே அவருக்கு எதுவும் பணம் கொடுக்க வேண்டிய கேள்விக்கே இடமில்லை என்று கூறி அவரைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றார். அதைக் கேட்டு அவர் ஆத்திரமடைந்து, விண்ணப்பதாரரைப் பார்த்து 'நீ ஒரு ஆத்திரமூட்டுபவன், உன்னை நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன் என கூறிக்கொண்டே அவர் என்னைக் குறிவைத்துத் துப்பாக்கியைக் காட்டிவிட்டு, என் அருகே வர முயன்றார். இந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு பள்ளி ஊழியர்கள், பள்ளி வாகன ஓட்டுநர் ஷகீல் அகமது, பள்ளி ஆசிரியர் ஹபீஸ் ரியாஸ் ஹுசைனி, பள்ளியின் காவலாளி அப்துல் சயீத் ஆகியோர் அலுவலகத்திற்குள் நுழைந்தனர். நிலைமையைப் பார்த்த அவர்கள் 1வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளரைத் தடுத்து நிறுத்தி, அவரைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றனர்."

40. மிரட்டிப் பணம் பறித்ததாகக் கூறப்படும் கண்டிக்கத்தக்கக் குற்றச்சாட்டுகள், முதல் பார்வையில், புகாருக்கு அதிக தீவிரத்தன்மை கொண்டதாக குறிப்பிடுவதற்காகப் புனையப்பட்டதாகவே தோன்றுகிறது. சில அதிகாரிகள் மற்றும் சில மதரஸாக்கள் அல்லது கல்வி நிறுவனங்களின் சட்டவிரோதச் செயல்களை கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிடுவேன் என்று மிரட்டி, மேல்முறையீட்டாளர் பணம் பறித்து வந்ததாக திரு. பாட்டீல் வாதிட்டார். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளில்

உண்மை இருப்பதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும் அது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருந்தாலும், வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிப்பது தேவையற்ற ஒன்றாகும். மேல்முறையீட்டாளர் விடுத்ததாகக் கூறப்படும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்த புகார்தாரர்கள் பயப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை ஏனெனில், அவர்கள் எந்த ஒரு சட்டவிரோதச் செயலிலும் ஈடுபடவில்லை என்றால், அவர்கள் எதற்கும் அஞ்சத் தேவையில்லை. அதுமட்டுமின்றி, புகார் அளிக்கப் போவதாக மிரட்டுவது என்பது 1951–ஆம் ஆண்டு மகாராஷ்டிரா காவல்துறை சட்டத்தின் பிரிவு 56–ன் கீழ் வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்க முடியாது எனவும் குறிப்பாக, தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு அரசு அதிகாரிகள் அளித்த பதில்கள், அவரது புகார்கள் ஆதாரமற்றவை அல்ல என்பதையும், அடிப்படைத் தகுதியற்றவை அல்ல என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. உறுதியற்ற காரணங்களுக்காக ஒரு நபரின் நாட்டின் எந்தப் பகுதியிலும் வசிக்கும் அல்லது சுதந்திரமாக நடமாடும் அடிப்படை உரிமையை மறுக்க முடியாது.

41. இந்த வழக்கின் சிறப்பான உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு பரிசீலிக்கும்போது மேல்முறையீட்டாளர் அளித்த புகார்களின் அடிப்படையில், அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் மீது முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்த புகார்தாரர்கள் கல்வி நிறுவனங்கள்

ஆகியோருக்கு எதிராகச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளால் விசாரணை தொடங்கப்பட்ட நிலையிலும், அதனைத் தொடர்ந்து பிறப்பிக்கப்பட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுகைக்காக உத்தரவை ஒருபோதும் நிலைநிறுத்த முடியாது.

42. அதன் அடிப்படையில், இந்த மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது மற்றும் எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்றுவதற்கான உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது

பொறுப்புத் துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."